

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L
84:1 - 93**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

2083

Kärnast.

Tack för sista brevet med nyheter från
Páris och Belgien. Jag kan nog förstå
att detta brev gjorde dig lycklig. Det var
också roligt att minichens hede hänts vid
oss. Jag tror, att vi så att säga på det sättet
blevo mer verkliga för Sluys. Före jag över-
kennar i processen skulle jag för resten
ha mycket roligt med honom. Det är
bara det, som ligger. Det är ändå
märkligt med kärlekens ^{härslighet} den är som en
undertryckt naturlig begäring hos honom.
Han kan dölja den för mig, men den finns
där alltid och dyker upp vid minsta anledning.

Det där med orden var egendomligt, och icke
riktigt förklarligt, men det skulle väl
vara som ett krusrum. Successarna
hos ministeren var väl tillräckligt förvä-
nade, att han kunde till Sverige, som
Belgare brukar vara över dess utomordent-
liga kändisdom om Belgien.

Nej, jag har ingen makt över honom,
det är någonting, som motarbetar mig, jag
fäster mig till den, att det är hustrun eller
hans någonting av hennes kvinnliga vännen.
Jag skulle aldrig ha sagt ett ord till honom
sedan han gav sitt avslag vid julen och
inte ljudhörlingens två gånger hade bett mig.
Det är enot minna principen att så där övertala folk,
det blir nästan bra. Nu tycker jag det är
svårt att tala med honom för att han är så
oberädd. Jag kan bara, att han vill och att

